

Філологічні науки

УДК 821.581-1.09

Трунова Олена Сергіївна

асистент кафедри мов і літератур

Далекого Сходу та Південно-Східної Азії

Інститут філології

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Трунова Елена Сергеевна

ассистент кафедры языков и литератур

Дальнего Востока и Юго-Восточной Азии

Институт филологии

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко

Trunova Olena

Assistant

Taras Shevchenko National University of Kyiv

ХУДОЖНИЙ ОБРАЗ ПІСЛЯОБІДНЬОГО ЧАСУ В ЛІРИЦІ БАЙ ХУА
ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ ОБРАЗ ПОСЛЕОБЕДЕННОГО ВРЕМЕНИ В
ЛИРИКЕ БАЙ ХУА
ARTISTIC IMAGE OF THE AFTERNOON IN THE LYRICS OF BAI
HUA

Анотація. Китайський поет Бай Хуа починає свій творчий шлях у 1970-х роках. Його творчість вирізняється низкою образів: образ хлопчика, тигра, літа, білої сорочки, післяобіднього часу тощо. В даній розвідці буде розглянуто виникнення та використання образу післяобіднього часу у творчості поета.

Ключові слова: Бай Хуа, післяобідній час, образ, китайська література.

Аннотация. Китайский поэт Бай Хуа начинает свой творческий путь в 1970-х годах. Его творчество отличается рядом образов: образ мальчика, тигра, лета, белой рубашки, послеобеденного времени. В данной статье будет рассмотрено возникновение и использование образа послеобеденного времени в творчестве поэта.

Ключевые слова: Бай Хуа, послеобеденное время, образ, китайская литература.

Summary. Chinese poet Bai Hua began his career in the 1970s. His work is distinguished by number of artistic images: the image of a boy, a tiger, summer, a white shirt, afternoon and so on. This article will cover the origin and use of the image of the afternoon in the poet's works.

Key words: Bai Hua, afternoon, artistic image, Chinese literature.

Вступ. Образ післяобіднього часу є доволі вживаним у поетичній творчості сучасного китайського поета Бай Хуа. Цей образ уособлює в собі дитячі спогади, біль та комплекси поета. Неприємні враження від післяобіднього часу сформувалися в дитинстві Бай Хуа, але і досі знаходять своє відображення у його поетичних творах.

У своїх мемуарах «Ліворуч: ліричний поет Мао-ери» (“左边：毛泽东时代的抒情诗人”) Бай Хуа так описує післяобідній час: «Післяобідній час (на відміну від ранку) є найбільш тривожним, найбільш чутливим, а також найпоетичнішим періодом доби, він породжує невротичний відчай сутінків, багатослівний неспокій, різкі протести, відчайдушний імпульс знищити і прагнення до висловлювання, скептицизм і страх недіяння у другій половині дня» (“下午（不像上午）是一天中最烦乱、最敏感同时也最富有诗意的一段时间，它自身就孕育着即将来临的黄昏的神经质的绝望、

罗罗嗦嗦的不安、尖锐刺耳的抗议、不顾一切的毁灭冲动，以及下午无事生非的表达欲、怀疑论、恐惧感”)[2, с.1].

Дитинство поета «було огорнуте післяобіднім часом матері та обмежене нею» («在我的记忆中，我的童年全被母亲的‘下午’所笼罩，被她的‘词汇之塔’所禁闭”)[4].

Фізичний і душевний біль «після обіду» виник, коли Бай Хуа було 6 років. Одного дня влітку він був зачинений вдома, коли батьки були на роботі. Бай Хуа почав грати з речами в квартирі: з гудзиками, стільцями, гребінцем матері тощо. Він зламав гребінець і розпилив стілець, а також з’їв три тістечка з холодильнику [2, с. 2]. Коли прийшла його мати, вона покарала Бай Хуа за таку поведінку, відтоді і виник образ другої половини дня.

Розглянемо вірш «В закритій кімнаті» («在一个封闭的房间»), де локалізовані всі образи того післяобіднього дня, коли поета вперше сильно насварила мати:

救命！时辰已过，门反锁

我急得哭，年轻的父亲翻窗入户
我六岁时的一个下午已经领受……

六十岁重返那方凳，被我锯开的小裂口还在，下午还在，妈妈说着……

我的鼻孔快出不到气了，嘴张着，直到九十三岁的另一个下午……

Допоможіть! Час біжить, двері зачинені

*Я ридаю, молодий батько через вікно зайшов у будинок
Я вже «отримав» після обіду, коли мені було шість років...*

*Мені вже 60, я повернувся до того стільця, який був розпилений мною
Маленька щілина все ще є, «після обіду» все ще є, мама каже...
Я не можу дихати, рот відкритий,
До 93 років, до наступного «після обіду»...*

У вищенаведеному вірші у другому рядку Бай Хуа написав: *я ридаю, молодий батько через вікно зайшов у будинок*. В той день, коли автор сам залишився вдома, він грався ще й замком від дверей, бо хотів їх відчинити і вийти. Коли батько повернувся з роботи, він не зміг відкрити двері, щоб зайти в квартиру, тож піднімався через вікно [5]. Також ми бачимо образ

вже згаданого вище *розпиленого стільця*, «*після обіду*» та образ *матері*. Вірш «В закритій кімнаті» описує всі дитячі спогади того дня, коли Бай Хуа залишився сам вдома у зачиненій квартирі.

Поетичний твір «Освіта» («教育») продовжує «післяобідню тему» [1, с. 93]:

我传播着你的美名
一个偷吃了三个蛋糕的儿童
一个无法玩掉一个下午的儿童

*Я поширюю твою славу
Дитина, яка вкрала три тістечка
Дитина, яка не може грати після обіду*

旧时代的儿童啊
二十年前的蛋糕啊
那是决定我前途的下午
也是我无法玩掉的下午

*Дитина давніх часів
Торт 20-річної давнини
Той час після обіду вирішив моє майбутнє
І те, що я не можу грати*

家长不老，也不能歌唱
忙于说话和保健
并打击儿童的骨头

*Батьки не старі і не можуть співати
Зайняті розмовами та здоров'ям
І критикою дитини*

寂寞中养成挥金如土的儿子
这个注定要歌唱的儿子
但冬天的思想者拒受教育
冬天的思想者只剩下骨头

*Самотньо виховують сина
Сина, який вирішив співати
Який взимку не хоче отримувати освіту
Взимку лишається лише витримка*

В перших рядках знову фігурує образ післяобіднього часу у негативній конотації, а також образ тістечок, які Бай Хуа з'їв без дозволу. Рядок «*той час після обіду вирішив моє майбутнє*» вказує на те, що ця дитяча травма спричинила становлення Бай Хуа як поета. Окрім матері у другій половині дня майбутнього поета сварила і вчителька китайської мови, вона залишала його після уроків за гіперактивність і била лінійкою по рукам. Одного зимового вечора у 9-річному віці Бай Хуа втік з дому, саме тому у вірші «Освіта» у двох останніх рядках виникає образ зими. Поет не втік

далеко від дому, а блукав недалеко [4]. Той вечір він описує у поезії «Шкільне життя» («小学生活»):

那孩子的心呀在课堂上漫游
累了，他的身体就想动
“到办公室去！”
老师已提前发出了命令
那孩子被罚站一个下午

黄昏星升起，放学的龙卷风
刮过大田湾小学的石阶
那孩子的面孔变了，
他开始死盯一株树或仰望夜空
或蜷缩在公共汽车上期待入眠

痛苦中断，也无惊疯
那孩子只在羡慕中久久地出神：
当家长与亲戚们吃完明亮的晚餐
他也一觉醒来，长大成人。

Та дитина у класі
Втомилася, хоче рухатися
«Залишайся у класі!»
Наказує вчителька
Той хлопець був покараний після обіду

Вечірня зірка сходить, торнадо з учнів,
що йдуть додому
Кам'яними сходами початкової школи
Тіньвань
Вираз обличчя тієї дитини змінився
Він дивився на дерево і на нічне небо

Біль пройшов і паніки немає
Та дитина просто довгий час думала
Коли батьки та родичі повечеряли
Він прокинувся, він виріс.

Бай Хуа вважає, що якщо б він не пішов тієї зимової ночі з дому, то не зміг би в майбутньому так поетично виражати свої емоції [3, с. 237]: «вираз обличчя тієї дитини змінився»/ «він прокинувся, він виріс».

Висновки. В даній розвідці було систематизовано вірші, де центральним образом є післяобідній час. В таких поезіях відображені негативні дитячі спогади Бай Хуа про виховання та отримання освіти, які стали невід'ємною частиною становлення його як поета. Отже, можна зробити висновок, що для китайського поета Бай Хуа поезія являє собою синкретизм особистого досвіду та пережитих емоцій.

Література

1. Bai Hua. Wind says. The Chinese University of Hong Kong Press, 2012. 208 p.
2. 柏桦。左边：毛泽东时代的抒情诗人。江苏文艺出版社，2009。269 页。
3. 柏桦。演春与种梨——柏桦诗文集（1979—2009）。青海人民出版社，2009。281 页。

4. 成 都 柏 桦 的 博 客 。 [E. source]. URL:
http://blog.sina.com.cn/s/blog_90372cc30102ypz9.html
5. 一个诗人的编年史：柏桦评传。 [E. source]. URL:
<https://www.zgnfys.com/a/nfpl-16050.shtml>